

The paper deals with the features of the design skills of the future engineers of landscape management. A definition of the term "design skills" is proposed, the features and the characteristics of the work of the engineers of landscape management and creative aspects are studied. It is noted that the engineers of landscape management use in their professional work research results from various fields of science and technology. The activities of the future engineers of landscape management combines creative and well regulated parties. It is a synthesis of design knowledge of laws, government regulations, skills competently reflect their ideas in drawings, sketches, design and creativity as a means of finding and forming new compositional and stylistic ideas. It was stated that all the skills that make up a group of design engineers skills of the future engineers of landscape management, are important, and their formation should be carried out in a harmonious relationship.

Design skills, designing of landscape management, operations engineers garden economy, creativity.

УДК 378.147:372.874

МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ "ТОПОГРАФІЧНЕ І ЗЕМЛЕВПОРЯДНЕ КРЕСЛЕННЯ"

***Н.К. Шемчук, магістрант
Н.С. Журавська, доктор педагогічних наук***

У статті розглядається пізнавальний інтерес студентів до самотійної роботи під час виконання практичних робіт з дисципліни «Топографічне і землевпорядне креслення». На основі діяльнісного підходу обґрунтовано загальні вимоги до практичної підготовки фахівців-землевпорядників, що конкретизуються такими основними положеннями: максимальне наближення практичної підготовки до виробництва; готовність до постійного поглиблення своїх знань, удосконалення практичних навичок; швидке адаптування до змін як внутрішнього, так і зовнішнього середовища у фаховій діяльності; готовність до роботи з новою технікою, до впровадження прогресивних технологій; готовність до зміни профілю діяльності, не пов'язаної з отриманою раніше фаховою підготовкою; сформованість потреби до самовдосконалення.

Методика, самотійна робота, практичне навчання, контроль умінь і навиків, активізація навчально-пізнавальної діяльності.

Постановка проблеми в загальному вигляді. Актуальним є впровадження сучасних методів проведення практичного заняття, головними перевагами яких є орієнтація на співробітництво викладача і студента, оптимальне співвіднесення теоретичних засад та практичного опанування фаху, активний самотійний пошук, творчий підхід до навчальної діяльності, створення особливої емоційної атмосфери, опора на самооцінювання

та самокритичне ставлення до рівня особистої підготовки.

Аналіз стану навчально – виховного процесу у навчальних закладах дає змогу зробити висновок про особливу роль і місце практичного заняття, яке поряд з іншими факторами, забезпечує якість підготовки спеціалістів землевпорядників [1].

Мета практичного навчання – не просто здобуття відповідних знань, а виявити таку форму активності студента за якої забезпечується формування професійних і соціальних якостей особистості. Розвиток абстрактного мислення в студентів у процесі проектування, формування світогляду, професійних якостей і розуміння значення ролі та престижу професії забезпечує активне навчання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасна педагогічна задача повинна вирішуватись двома напрямками: активізація навчально–пізнавальної діяльності та постійний зв'язок навчання з виробництвом [2].

Наковці досліджують всілякі проблеми моделювання у формуванні навчально – професійних навичок та умінь майбутніх техніків – землевпорядників.

Теоретичні основи формування розкриті в роботах А.М. Алексюка, В.А. Веннікова, І.Б. Новікова. Це спричинено низкою педагогічних проблем, пов'язаних з можливістю переносу результатів, отриманих внаслідок вивчення моделі, на досліджуваний об'єкт, а в подальшому – методика проведення практичних занять.

Завдання досліджуваної проблеми: методика організації практичних занять; формування та розвиток навчально – пізнавальної діяльності студентів під час практичних занять; контроль знань та вмінь студентів під час практичних занять; організація практичних занять; методика практичних занять із застосуванням поетапного контролю знань, умінь та навичок; розробити методичні вказівки для виконання практичних занять з дисципліни «Топографічне і землевпорядне креслення»

Виклад основного матеріалу. У практичній підготовці молодших спеціалістів у коледжах України існує об'єктивна потреба науково – педагогічної розробки та дослідження змісту та процесу організації практичного навчання, взаємозв'язку його теоретичного і практичного компонентів, системного конструювання методики проведення практичного заняття, з урахуванням сучасних вимог, на основі освітньо – професійної програми та кваліфікаційної характеристики молодшого спеціаліста землевпорядника.

Нами у жовтні 2012 р. був проведений формувальний експеримент у Володимир – Волинському агротехнічному коледжі (групи ЗВ-21, ЗВ-22) зі спеціальності 5.08010102 "Землевпорядкування" з визначення стану проблеми – методика проведення практичних занять. В анкетуванні прийняло участь 50 студентів. У результаті проведеного експериментального дослідження встановлено, що показники успішності студентів експериментальної групи зросли, це вказує на математично обґрунтовану доцільність використання запропонованої методики проведення практичних занять із використанням методів активного навчання з дисципліни «Топографічне і землевпорядне креслення» при підготовці фахівців інженерних

спеціальностей аграрних вищих навчальних закладів [6].

Одним із основних напрямів удосконалення практичної підготовки студентів аграрних вищих навчальних закладів є професійна спрямованість навчання. Головними педагогічними умовами реалізації цього напрямку є такі: орієнтація змісту навчального матеріалу на майбутню професійну діяльність фахівця; проведення цілеспрямованої, системної профорієнтаційної роботи із студентською молоддю; оптимізація методів і форм навчання на засадах реалізації діяльнісного підходу; забезпечення тісного зв'язку теоретичної і практичної підготовки студентів; індивідуалізація та диференціація практичних завдань для розвитку в студентів пізнавальної самостійності; постійне формування мотиваційних установок щодо самостійного оволодіння студентами практичними вміннями і навичками [3].

Рушійною силою навчального процесу є потреба, мотивація, яка є суперечністю між тим, що висуваються ходом навчання, практичними завданнями та наявним рівнем знань, умінь і розумового розвитку студентів. З визначення мети починається будь-яка діяльність, у тому числі і навчально-пізнавальна, і навчально-професійна. Точна вказівка мети навчання – це центральне, головне завдання, яке ми повинні вирішити, приступаючи до організації процесу навчання, бо ця організація неможлива без чіткого уявлення про те, що ми хочемо отримати в результаті навчання [4].

Кінцева мета підготовки фахівців у вищих навчальних закладах визначається потребами суспільства, соціальним замовленням. Сьогодні нагальна вимога часу – підняти роль вищої освіти як одного з найважливіших чинників прискорення соціально-економічного розвитку суспільства. Коротко охарактеризуємо вимоги до випускників вищих навчальних закладів і відповідні цим вимогам види діяльності, до виконання яких вони повинні бути готові: специфічні, характерні для фахівців даного профілю; неспецифічні – загальні, обов'язкові для кожного випускника вищого навчального закладу; вони визначаються сучасним науково-технічним прогресом і соціальними умовами [5].

Зупинимось спочатку на загальних, неспецифічних вимогах до фахівця. Наш час характеризується швидкими темпами розвитку науки і техніки. І ці особливості часу вимагають від будь-якого фахівця з вищою освітою вміння постійно оновлювати і поповнювати об'єм своїх знань і навиків, вміння орієнтуватися в нових проблемах, вміння увійти до колективу, управляти ним.

Сучасний фахівець повинен бути підготовлений до того, щоб самостійно, швидко, економічно знаходити і використовувати нові наукові дані, користуватися всіма сучасними джерелами інформації: інформаційними системами, каталогами, довідниками, реферативними журналами, книгами і т.п., затративши на це мінімум часу. Інші види діяльності фахівця обумовлені тим, що сучасне виробництво у всіх його областях стало виробництвом колективним. Це значить, що ми повинні підготувати студента до життя і роботи в трудовому колективі. Адже нерідко діяльність людини непродуктивна не тому що він погано вирішує свої професійні задачі, а тому що він не уміє працювати з людьми, жити в колективі. У зв'язку з цим потрібно навчити

студента спілкуванню. Це актуальна і складна проблема.

Багато конфліктів виникають через нездатність людини правильно побудувати спілкування. Продуктивність праці, моральне самопочуття фахівця багато в чому залежать від його уміння зрозуміти психологію іншої людини, поставити себе на його місце, прислухатися до думки інших, аргументовано і тактовно відстоювати свою точку зору а також практичних навичок фахівців.

Слід враховувати також, що розширення і ускладнення сучасного виробництва, пов'язане з швидкими темпами його розвитку, перетворенням науки в продуктивну силу, актуалізує і разом з тим ускладнює задачі управління виробничим колективом. Випускник вищої школи повинен бути підготовлений не тільки до здійснення функцій рядового виконавця, але і до роботи на керівних посадах, а отже, і до рішення проблем, пов'язаних з умінням управляти трудовим колективом. Тому майбутнього фахівця потрібно озброїти також умінням вирішувати організаційно - управлінські задачі та практичних навичок [3].

Як з'ясувалося, одним із основних напрямів удосконалення практичної підготовки студентів аграрних вищих навчальних закладів є професійна спрямованість навчання.

Головними педагогічними умовами реалізації цього напрямку є такі: орієнтація змісту навчального матеріалу на майбутню професійну діяльність фахівця; проведення цілеспрямованої, системної профорієнтаційної роботи із студентською молоддю; оптимізація методів і форм навчання на засадах реалізації діяльнісного підходу; забезпечення тісного зв'язку теоретичної і практичної підготовки студентів; індивідуалізація та диференціація практичних завдань для розвитку в студентів пізнавальної самостійності; постійне формування мотиваційних установок щодо самостійного оволодіння студентами практичними уміннями і навичками.

Можна визначити багато шляхів реалізації практичної підготовки у процесі навчання студентів. Тому наукові дослідження її оптимізації, вироблення засобів активізації практичних вмінь і навиків через різні важелі управління (мотиваційні, організаційні, фізіологічні та інші) є на сьогодні актуальними і необхідними.

Важливим напрямом удосконалення практичної підготовки студентів є забезпечення особистісно розвивального підходу до практичної підготовки, за якого у технологіях діяльності педагогічних працівників домінує орієнтування на самоорганізацію і самореалізацію кожного студента[2].

Сучасний розвиток суспільства вимагає подальшого вдосконалення системи підготовки, підвищення кваліфікації майбутніх працівників. Усвідомлення цього потребує від викладачів навчального закладу якісної підготовки майбутнього техника - землевпорядника, яка залежить від вирішення основного завдання: не лише оволодіння студентами знаннями, вміннями та навичками майбутньої професійної діяльності, а й оволодіння вміннями здобування нових знань, неперервного професійного зростання.

Висновки. Поставлена мета практичних занять сприяє розвитку мислення і творчих здібностей у студентів. А роль викладача не тільки

ставити ціль або завдання і показувати шлях до її досягнення а намагатись запропонувати різні підходи і заохочувати студента робити власний вибір, шукати свою стежку до мети.

На мою думку, головне у вивченні дисципліни - це його добра організація, методичне забезпечення, а також заохочення студента до власного пошуку, та самостійності в роботі.

Актуальними напрямками подальшої розробки окресленої проблеми є активізація навчально – пізнавальної діяльності під час практичних занять у вищих навчальних закладах та постійний зв'язок навчання з виробництвом.

Список літератури

1. Бойко М.Ф. Стан та перспективи практичної підготовки молодших спеціалістів в аграрних навчальних закладах / М.Ф. Бойко, М.П. Хоменко // Проблеми освіти : науково-методичний збірник. – К. : Науково-методичний центр вищої освіти, 2005. – Вип. 41. – С. 15–26.
2. Журавська Н.С. Методологія і методика НОП. – Ніжин: М.М. Лисенко, 2012.-С.34-42.
3. Журавська Н.С. «Теорія і методика професійного навчання». - Ніжин: М.М. Лисенко, 2011.-С.61-75.
4. Лузан П.Г. Методи і форми навчання у вищій аграрній школі. – К.: Аграрна освіта, 2003. – 224 с.
5. Терехов А.М. Практичній підготовці студентів – сучасний рівень / А.М. Терехов // Освіта АПК. – НМЦ Міністерства аграрної політики України. – 2004. – № 7 (81). – С. 4.
6. Шемчук Н.К. Навчальний посібник щодо проведення практичних робіт з дисципліни “Топографічне і землевпорядне креслення” для студентів вищих навчальних закладів І–ІІ рівнів акредитації із спеціальності “Землевпорядкування”. – 2011. – с. 65.

В статье рассматривается познавательный интерес самостоятельной работы студентов при выполнении практических работ по дисциплине «Топографическое и землеустроительное черчение». Методика, самостоятельная работа, практическое обучение, контроль умений и навыков, активизация учебно-познавательной деятельности. На основе подхода обосновано общие требования к практической подготовке специалистов-землеустроителей, которые конкретизируются следующими основными положениями: максимальное приближение практической подготовки к производству, готовность к постоянному углублению своих знаний, совершенствования практических навыков; быстрая адаптация к изменениям как внутреннего, так и внешней среды в профессиональной деятельности, готовность к работе с новой техникой, к внедрению прогрессивных технологий, готовность к изменению профиля деятельности, не связанной с полученной ранее профессиональной подготовкой; потребности к самосовершенствованию.

The article examines cognitive interest independent work of students during practical work on the subject "Topographical and land surveying drawings."

Method, independent work, practical training, supervision and skills, increased training and cognitive activity. Based on activity approach reasonably general requirements for practical training, surveyors, which specifies the following main provisions: the maximum practical training approach to production readiness for continuous deepening their knowledge, improve practical skills, fast adaptation to changes in both internal and external environment in professional activities, willingness to work with the new technology, the introduction of advanced technologies, readiness to change profile of activities not related to the previously obtained professional training, formation needs for self-improvement.

УДК 378

СУЧАСНІ ФОРМИ ТА МЕТОДИ ПРАКТИЧНОГО НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ГЕОДЕЗІЯ»

***В. А. Яковлева, кандидат педагогічних наук
В.В. Макидон, студентка***

У статті розглядаються різні методи і форми проведення практичних занять з методики навчання дисципліни «Геодезія», особливості методики практичної підготовки спеціалістів «Землевпорядників».

Навчальне заняття, самостійна робота, практична підготовка, контрольні заходи, групові і індивідуальні форми навчання, ланково-циклова форма практичного навчання.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день здобуття студентами певного кваліфікаційного рівня та отримання професійних навичок і умінь не можливе без такого важливого компоненту освітньо-професійної підготовки, як практичне навчання. Студенти, які в майбутньому стануть фахівцями повинні володіти умінням швидко та якісно вирішувати поставлені завдання, реагувати на проблемні виробничі ситуації, які можуть виникнути. Життєво необхідною є вимога максимального зближення науки і практики. Великої актуальності набуло практичне навчання, яке дозволяє підготувати творчих працівників, здатних впроваджувати на виробництві прогресивні технології, організовувати ефективне виробництво в умовах ринкової економіки. Цьому в значній мірі сприяє проведення практичних занять, орієнтованих на співпрацю викладача та студента, збалансоване поєднання теорії та здобуття фахових навичок, необхідність творчого підходу до навчальної діяльності.